

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

Î N C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Natalia Gradțeva împotriva Centrului de Sănătate Publică din municipiul Chișinău și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ciocana municipiul Chișinău, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la stabilirea dreptului la indemnizații pentru maternitate, precum și la stabilirea indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, încasarea sumei pentru concediul medical și a sumei pentru îngrijirea copilului minor,

împotriva deciziei din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Natalia Gradțeva, reprezentată de avocatul Vasile Pruteanu, a fost casată hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 30 iulie 2014, Natalia Gradțeva a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului de Sănătate Publică din municipiul Chișinău și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ciocana municipiul Chișinău, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la stabilirea dreptului la indemnizații pentru maternitate, precum și la stabilirea indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, încasarea sumei pentru concediul medical și a sumei pentru îngrijirea copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza ordinului nr. 4p din 19 ianuarie 2004 a fost angajată în funcție de contabil la Centru de Medicină Preventivă mun. Chișinău, iar prin ordinul nr. 246 din 10 noiembrie 2010 a fost concediată, în baza art.86 alin.(1) lit. v) Codul muncii.

Reclamanta a menționat că la data concedierii, instituția a fost reorganizată în Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău, fapt confirmat prin scrisoarea din 22 iunie 2010.

Natalia Gradțeva a invocat că ordinul de concediere nr. 246 din 10 noiembrie 2010 a fost emis de pârât, în timpul când se afla în concediu medical, din care motiv s-a adresat cu cerere de chemare în judecată privind restabilirea în funcție, cu achitarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral.

Reclamanta a relatat că Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău a prezentat ordinul nr.226 din 12 octombrie 2011 cu privire la modificarea ordinului nr. 246 din 10 noiembrie 2010, prin care s-a modificat data concedierii începând cu 25 noiembrie 2010.

Ca urmare, reclamanta a considerat că ordinul a fost emis cu încălcarea legislației în vigoare, deoarece la această dată, a fost însărcinată cu termenul de 21-22 săptămâni.

Prin hotărârea din 1 aprilie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, menținută prin decizia instanței de apel din 2 octombrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Iar, prin decizia din 26 februarie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Natalia Gradțeva, a fost casată decizia 2 octombrie 2013 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 1 aprilie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, și a fost anulat ordinul nr.246 din 10 noiembrie 2010 cu privire la concediere, și ordinul nr.226 din 12 octombrie 2011 cu privire la modificarea ordinului nr.246 din 10 noiembrie 2010 emis de Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău, precum și a fost restabilită în funcția de contabil a Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău.

Astfel, în baza ordinului nr.73p din 6 martie 2014, Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău a restabilit-o în funcția de contabil din 10 noiembrie 2010.

Reclamanta a evidențiat că la XXXX a născut-o pe fiica sa, XXXX și în această perioadă a fost în litigiu cu Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău.

Ca urmare, prin ordinul nr.76p din 12 martie 2014 i-a fost acordat concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu 30 iunie 2012 până la 12 aprilie 2015, în conformitate cu art.126 alin. (1) Codul muncii, însă fără a-i achita indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Natalia Gradțeva a specificat că la 18 martie 2014 s-a adresat Centrului de Sănătate Publică din mun. Chișinău cu cerere privind achitarea indemnizației, cu anexarea certificatelor de concediu medical cu nr.610826 (pentru perioada 10 februarie 2012 – 14 iunie 2012) și nr.704321 (pentru perioada 16 iunie 2012 – 29 iunie 2014).

Prin răspunsul Centrului de Sănătate Publică din mun. Chișinău nr.053-2381 din 16 mai 2014 cererea a fost respinsă, iar certificatele de concediu medical și certificatul despre venitul asigurat au fost restituite, în vederea adresării Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ciocana.

A susținut că la 30 mai 2014 s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ciocana cu cerere, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației de maternitate pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, însă prin scrisoarea din 9 iulie 2014, cererea a fost respinsă.

Reclamanta a notat că conform certificatului nr. 05/3-2608 din 28 mai 2014 eliberat de Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău, salariul mediu calculat

constitua 5 832, 67 de lei, iar potrivit certificatelor de concediu medical cu nr. 610826 din 10 februarie 2012 și nr. 70432 din 16 iunie 2012 s-a aflat în concediu medical timp de 140 de zile calendaristice.

Conform modificărilor operate la Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 3 februarie 2005 și hotărârea nr. 1034 din 20 decembrie 2013 în vigoare de la 1 ianuarie 2014, art. 14 reglementa că, stabilirea și plata indemnizațiilor pentru concediile de maternitate începute până la 31 decembrie 2013 se va efectua de către entitatea de la locul de muncă de bază.

Prin urmare, conform art. 16 al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004, indemnizația trebuia să fie achitată pentru 140 zile, ceea ce constituie 27 218, 68 de lei, reieșind din indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului de 1 749, 60 de lei, iar începând cu 30 iunie 2012 și până la 30 iulie 2014 suma indemnizației pentru îngrijirea copilului constituia 43 740 de lei.

Natalia Gradțeva a solicitat stabilirea dreptului la indemnizații pentru maternitate, conform certificatelor de concediu medical din 10 februarie 2012 și 16 iunie 2012 în sumă de 27 218,68 de lei în legătură cu nașterea copilului, stabilirea indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani pe perioada 30 iunie 2012 – 12 mai 2015, încasarea de la Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău și Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ciocana mun. Chișinău a sumei de 27 218,68 de lei pentru concediu medical și a sumei de 43 740 de lei pentru îngrijirea copilului pe perioada 30 iunie 2012- 30 iulie 2014, și pe perioada 30 iulie 2012 – 12 aprilie 2015 cu suma fixă a câte 1 749,60 de lei.

Prin hotărârea din 22 decembrie 2015 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a respins acțiunea depusă de către Natalia Gradțeva. (f.d. 82, vol.I)

Prin decizia din 7 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Natalia Gradțeva, a fost casată hotărârea din 22 decembrie 2015 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și a fost restituită cauza spre rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 213, vol.I)

Rejudecând cauza, prin hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de către Natalia Gradțeva, a fost respinsă.

La 29 noiembrie 2017, Natalia Gradțeva, reprezentată de avocatul Vasile Pruteanu a declarat apel împotriva hotărârii din 28 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Natalia Gradțeva, reprezentată de avocatul Vasile Pruteanu, a fost casată hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care s-a stabilit Nataliei Gradțeva indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani pe perioada 28 mai 2012 - 12 aprilie 2015. S-a încasat de la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ciocana, mun. Chișinău în beneficiul Nataliei Gradțeva indemnizația pentru îngrijirea copilului minor, XXXX până la vârsta de 3 ani pe perioada 28 mai 2014-12 aprilie 2015 în sumă de 60 361,20 de lei. În rest pretențiile au fost respinse, ca neîntemeiate. (f.d. 42, vol.II)

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 123, 124 alin. (1)-(3), 126 alin. (1) și 330 alin. (1) lit. b) ale Codului muncii, art. 1 și 2 ale Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.108 din 3 februarie 2005, art. 4, 7 alin. (1), 16 alin. (1), (2), (4) și 18 alin. (10) ale Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

În această ordine de idei, Colegiul a reținut că Natalia Gradțeva este angajată a Centrului de Sănătate Publică mun. Chișinău, are statut de salariat, și respectiv, statut de asigurat al sistemului public de asigurări sociale, iar achitarea indemnizațiilor în fondul de asigurări sociale a fost în obligația angajatorului.

Astfel, instanța de apel a conchis că salariul neachitat Nataliei Gradțeva din vina angajatorului, și anume, a Centrului de Sănătate Publică mun. Chișinău, de asemenea reprezintă venit asigurat și din acesta urmează a fi calculată indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani. Or, suma în cauză nu a fost inclusă în Registrul personal a Nataliei Gradțeva, la fel din cauza Centrului de Sănătate Publică mun. Chișinău, iar odată cu apărarea dreptului la muncă, printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, urmează a fi protejate toate drepturile salariatului care se încalcă în mod indirect.

Colegiul a concluzionat că indemnizația solicitată de Natalia Gradțeva prin prezenta acțiune, urmează a fi încasată de la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ciocana mun. Chișinău pentru perioada 28 mai 2014 – 12 aprilie 2015 în sumă de 60 361,20 de lei.

Totodată, indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, urmează a fi încasată pentru perioada 28 mai 2012 – 12 aprilie 2015, or, anume la XXXX, XXXX împlinește vârsta de 3 ani, respectiv acordarea concediului în baza ordinului Centrului de Sănătate Publică din mun. Chișinău nr.76 p din 12 martie 2014, nu afectează dreptul Nataliei Gradțeva la indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

La 19 septembrie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a analizat minuțios actele normative care ar reglementa raportul juridic litigios, precum și nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele importante ale cauzei.

Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că suma despăgubirii în cuantum de 87 490, 05 de lei, achitată Nadejdei Gradțeva în baza deciziei din 26 februarie 2014 a Curții Supreme de Justiție, nu se regăsește în extrasul din contul personal al solicitantei din Registrul de stat al evidenței individuale, or, extrasul din cont, reprezintă un document necesar care confirmă venitul asigurat al beneficiarului și achitarea contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Suplimentar, recurenta a subliniat că în baza de calcul, la stabilirea indemnizației lunare nu au fost incluse despăgubirile morale și materiale achitate prin decizia instanței ierarhic superioare, deoarece potrivit Codului fiscal acestea reprezintă surse de venit neimpozabile.

Mai mult, a remarcat că sumele exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale nu se i-au în considerare la stabilirea cuantumului prestațiilor de asigurări sociale, respectiv nu sunt incluse în baza de calcul al prestațiilor sociale de stat.

Prin urmare, pretențiile intimitei cu privire la achitarea indemnizației lunare în sumă de 60 361,20 de lei, sunt neîntemeiate. Or, Natalia Gradțeva solicită calculul indemnizației lunare dintr-o sumă bănească care nu a fost supusă impozitării și nu au fost efectuate defalcări la bugetul asigurărilor sociale de stat, ceea ce contravine normelor de drept.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 3 iulie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 19 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurtei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva